

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 1 August 2014 to the Bahá'ís of the World]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم الهی خطاب به بهائیان جهان

(از: مرکز جهانی بهائی)

۱ اوت ۲۰۱۴

ستاینندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

بیش از دو سال از زمانی که در رضوان ۲۰۱۲ خبر تأسیس دو مشرق‌الاذکار ملی و پنج مشرق‌الاذکار محلی را هم‌زمان با بنای آخرین مشرق‌الاذکار قاره‌ای در سانتیاگو، شیلی به عالم بهائی اعلان نمودیم می‌گذرد. این اقدامات با رشد حیات جامعه که اکنون از طریق نیایش و خدمت در همه نقاط عالم در حال توسعه و پیشرفت می‌باشد ارتباط مستقیم دارد و به منزله گام‌های جدیدی است که در پیشبرد وظیفه عظیم تأسیس مشرق‌الاذکار در عالم امکان "باسم مالک الادیان" که حضرت بهاء‌الله آن را به عهده نوع بشر محول فرموده‌اند برداشته می‌شود، مراکزی که در آن نفوس انسانی "جمیع بالاتحاد" مجتمع گردند، آیات الهی را استماع نمایند، به مناجات پردازند، تا از آنها "نفحات الله" منتشر گردد و "آهنگ تسبیح و تهلیل به ملکوت تقدیس" رسد.

پاسخ احباً در سراسر جهان به دعوت این جمع موجب مسرت عمیق این مشتاقان است. به خصوص در ممالک و مناطقی که اخیراً برای بنای مشرق‌الاذکار تعیین گردیده شاهد سرور خودجوش و تعهد قلبی و فوری احباً نسبت به ایفای سهم خود در انجام کارهای ضروری و افزایش پویایی فعالیت‌هایی بوده‌ایم که مستلزم تأسیس مشرق‌الاذکار در بین یک جمعیت است؛ لازمه فداکاری و جان‌فشانی در صرف وقت، نیرو، منابع مادی به صورت گوناگون می‌باشد؛ و شایسته کوشش‌های مستمر برای آگاه ساختن گروه‌های فزاینده‌ای از مردم به جهت درک و کسب بینش نسبت به بناهای رفیع الشانی است که برای ذکر الهی در میان آنها ساخته خواهد شد. پاسخ مشتاقانه جامعه اسم اعظم نمایان‌گر پذیرش مسئولیت‌هایی است که در پیشبرد این پروژه‌ها بر عهده آن جامعه گذاشته شده است.

محافل روحانی ملی در پاپوا گینه نو و جمهوری دموکراتیک کنگو، و هم‌چنین در کامبوج، کلمبیا، کنیا، وانواتو و هندوستان، با مساعدت نزدیک "دفتر معابد و اماکن" که در سال ۲۰۱۲ در مرکز جهانی بهائی تأسیس شد، بی‌درنگ به تهیه تدارکات اولیه مبادرت نمودند. لجنه‌ای در هر یک از کشورها تشکیل شد که با هم‌کاری

مؤسسات و نهادهای مختلف امری در تمام سطوح جامعه، به تعیین روش افزایش میزان مشارکت و جهت دادن به نیروی حاصله از شور و شوق احبباً بعد از اعلان این پروژه‌ها پرداخت. اقدام عملی دیگر برای این پروژه‌های ملی و محلی انتخاب قطعه زمین مورد نظر بوده است، زمینی در محل مناسب با مساحتی متناسب که به راحتی قابل دسترس باشد. چهار قطعه از این هفت قطعه زمین هم اکنون به تملک درآمده است. برای هر یک از این پروژه‌ها یک دفتر ساختمانی در دست تأسیس است تا به سرپرستی و اداره امور فنی، مالی و قانونی مربوطه بپردازد. کارهای مربوط به مرحله آغازین هر پروژه با تبرعات کریمانه احببای سراسر عالم به صندوق معابد در حال پیشرفت است. معاضدت فداکارانه و عمومی به این صندوق، پیشرفت منظم مراحل بعدی را تضمین خواهد کرد.

این پروژه‌ها در چهار کشور به مرحله تهیه طرح بنای معبد رسیده است. کار تهیه طرح با انتخاب مهندس آرشیکت و تنظیم طرح مقدماتی معماری که شامل مشخص کردن نیازهای ساختمان می‌باشد آغاز می‌گردد و نهایتاً به انعقاد قراردادی برای طرح نهایی می‌انجامد. مهندسین آرشیکت با چالش خطیر طرح مشرق‌الاذکار "باکمل ما یمکن فی الامکان" رو به رو هستند، طرحی که به طور طبیعی با فرهنگ محلی و حیات روزانه کسانی که برای دعا و مناجات در آن گرد هم خواهند آمد هماهنگی داشته باشد. این وظیفه مستلزم خلاقیت و مهارتی است که زیبایی، ظرافت، و شکوه را با اعتدال، کارایی و اقتصاد تلفیق دهد. تعدادی از آرشیکت‌ها از مناطق دور و نزدیک با خشنودی آمادگی خود را برای انجام این کار اعلام نموده‌اند. در عین حال که از این گونه کمک‌ها البته استقبال می‌شود، محافل ملی اهمیت اشتغال مهندسی را که با ناحیه محل ساختمان این معابد آشنایی کامل داشته باشند در نظر خواهند داشت.

در شیلی ساختمان مشرق‌الاذکار قاره‌ای امریکای جنوبی به مرحله اتمام کار خود نزدیک می‌شود. بنای بدنه اصلی فلزی قسمت فوقانی تقریباً به اتمام رسیده، نصب سنگ‌های نیمه شفاف داخلی اکنون در دست اجرا است و تزیین باغ‌ها و ساختن تسهیلات بر طبق برنامه پیش می‌رود. احببای سانتیاگو با کمک دیگر دوستان از سراسر قاره امریکا با هوشیاری و دقت می‌کوشند تا جمعیت اطراف را برای افتتاح مشرق‌الاذکار آماده نمایند، تعداد فرایندهای در اقدامات جامعه‌سازی شرکت می‌کنند و از سیل بازدیدکنندگان در محل مشرق‌الاذکار برای دعا و گفتگو در باره جنبه‌های عملی و روحانی این مشروع استقبال می‌شود. هم‌اکنون تمهیدات لازم در رابطه با نیازهای فراوانی که مطمئناً با افتتاح مشرق‌الاذکار در سال ۲۰۱۶ در آن مملکت پدید خواهد آمد، در حال بررسی است.

احبباً در سراسر جهان با سرور از مشاهده این پیشرفت‌ها نیروی خود را در تقویت فرایندهای محدوده‌های جغرافیایی یکی پس از دیگری تمرکز می‌دهند و در انجام این وظایف ارزش تعامل پویا بین عبادت و خدمت را که از شرایط ارتقای پیشرفت روحانی، اجتماعی و مادی جامعه می‌باشد فراموش نکرده‌اند. امید چنان است که نفوسی که مشغول خدمت در شهرها، محله‌ها و دهکده‌ها می‌باشند از مجهوداتی که در ساختن اولین دو بنای مشرق‌الاذکار در ابتدای قرن بیستم در شرق و سپس در غرب به عمل آمد الهام گیرند.

در شهر عشق آباد، گروهی از مؤمنین جانفشان ایران که در آن سامان اقامت گزیده و برای مدتی در ترکستان به امنیت و آرامش رسیده بودند، قوای خود را صرف ایجاد الگویی از حیات نمودند که منعکس کننده اصول متعالی روحانی و اجتماعی آیین حضرت بهاء الله بود. گروهی که ابتدا از چند خانواده تشکیل شده بود در طی چند دهه با ملحق شدن عده‌ای دیگر به چند هزار نفر بهائی بالغ گردید. این دوستان با پیوندهای دوستی و رفاقت حاصله از روح ایمان و اتحاد در هدف به درجه‌والایی از هم‌بستگی و پیشرفت نائل شده در سراسر عالم بهائی شهرت یافتند. با درک خود از تعالیم الهی و در فضای آزاد مذهبی که به آنان اعطا شده بود این نفوس با همت کوشیدند که شرایطی را به وجود آورند تا به تأسیس مشرق‌الاذکار، که "اعظم تأسیسات عالم انسانیست" منجر گردد. در قطعه زمینی مناسب در مرکز شهر که به طراز قبول نفس جمال مبارک مزین شده و سالیان قبل ابتیاع گردیده بود، ساختمان‌هایی برای رفاه همگانی ساخته شد از جمله سالنی برای تشکیل جلسات، مدارس برای کودکان، مسافرخانه‌ای برای بازدیدکنندگان، و یک درمان‌گاه کوچک. یکی از علایم موفقیت‌های قابل ملاحظه بهائیان عشق آباد، که در آن سال‌های پربار خود را در رفاه، علو طبع و اکتسابات عقلانی و فرهنگی ممتاز ساخته بودند آن بود که می‌کوشیدند تا تضمین نمایند که در جامعه‌ای که بی‌سوادی به خصوص در بین دختران متداول و رایج بود همه کودکان و جوانان بهائی باسواد باشند. در چنین جوی از رفاه، پیشرفت و مجهودات متحد که در هر مرحله به ید عنایت حضرت عبداله‌بهاء پرورش یافته بود، مشرق‌الاذکار باشکوه — برجسته‌ترین بنا در آن ناحیه — تأسیس گشت. تقریباً بیست سال، احباً به خاطر تحقق هدف والای خود از سروری روحانی برخوردار بودند: استقرار یک مرکز نیایش، مرکز تشکیلاتی حیات جامعه، مکانی که نفوس در سپیده دم برای دعا و مناجات خاضعانه قبل از آنکه به کار روزانه خود مشغول شوند در آن گرد هم می‌آمدند. با آنکه طوفان لامذهبی نهایتاً در آن منطقه بوزید و آمال را سرنگون ساخت ولی وجود کوتاه‌مدت مشرق‌الاذکار در عشق آباد شاهدهی است ماندگار بر اراده گروهی از احباً که با الهام از قدرت کلام خلاق الهی توانستند الگویی غنی از حیات به وجود آورند.

کمی بعد از آغاز کار ساختمان مشرق‌الاذکار عشق آباد، در نیم کره غربی جهان، اعضای جامعه نوپای بهائی امریکای شمالی تحت تأثیر عواطف روحانی و ایمان خالصانه قلبی خود به فکر تأسیس مشرق‌الاذکار در آن سامان افتادند و به منظور کسب اجازه از مولای محبوب در سال ۱۹۰۳ مرقومه‌ای تقدیم حضورش نمودند. از آن لحظه به بعد مشرق‌الاذکار به نحوی جدایی ناپذیر با سرنوشت آن خادمان جانفشان حضرت بهاء الله پیوند خورد. در حالی که پیشرفت این پروژه پیچیده به واسطه پیامدهای دو جنگ جهانی و بحران شدید اقتصادی در طی چندین دهه معوق ماند، هر مرحله از پیشرفت آن با توسعه جامعه و استقرار نظم اداری آن پیوندی نزدیک داشت. در همان روزی که عرش مطهر حضرت ربّ اعلی در قلب کوه کرمل در مارس ۱۹۰۹ استقرار یافت، نمایندگانی در سطح ملی گرد هم آمدند تا نهادی به نام "هیئت معبد بهائی" تأسیس نمایند، نهادی که هیئت‌مدیره منتخب آن، هسته مرکزی جوامع محلی در سراسر آن قاره شد. این اقدام به زودی منجر به تشکیل محفل روحانی ملی بهائیان ایالات متحده و کانادا گردید. حضرت عبداله‌بهاء در طی اسفار خود در امریکای شمالی سنگ زاویه آن ساختمان رفیع البنیان، معروف به ام‌المعابد غرب را به دست مبارک خویش با قوای روحانی عظیمی نصب فرمودند. سیل

تبرعات که برای این مشروع عظیم تاریخی از مراکز بهائی در افریقا، آسیا، اروپا، امریکای لاتین و منطقه اقیانوس آرام روان گشت شاهد بارزی از هم بستگی و جان فشانی احبای شرق و غرب است.

همان طور که پیروان جمال اقدس ابهی در هر سرزمین هر روز افکار خود را حصر در ذکر الهی نموده مستمراً مساعی خالصانه خود را در راه خدمت به او مصروف می دارند، امید چنان است که این بیانات پرشور حضرت عبدالبهاء خطاب به نفسی که تحت هدایات صمیمانه حضرتش هم خود را صرف بنای اولین مشرق الاذکار نموده بود الهام بخش آن عزیزان باشد:

... حال نیز در نهایت انقطاع و به شعله نار انجذاب به عشق آباد بشتاب و یاران الهی را تحیت مشتاقانه عبدالبهاء برسان و روی هر یک را ببوس و شدت حب این عبد را به جمیع بیان نما و بالتیابه از عبدالبهاء در بنای مشرق الاذکار خاک بکش و گل بردار و سنگ ببر تا انجذاب آن خدمت سبب روح و ریحان مرکز عبودیت گردد. آن مشرق الاذکار اول تأسیس پروردگار واضح و آشکار است لهذا این عبد امیدوار است که اختیار و ابرار هر یک جان فشانی نمایند و فرح و شادمانی کنند و خاک کشی را کامرانی شمرند تا این بنیان رحمن بلند گردد و آیین یزدانی منتشر شود و در جمیع اطراف و اکناف نیز به کمال همّت بر این امر عظیم قیام نمایند. اگر عبدالبهاء مسجون نبود و موانع در میان نه البتّه بنفسه به عشق آباد می شتافت و در بنای مشرق الاذکار حمل تراب می کرد و بی نهایت مسرور و شادمان می شد. حال یاران باید به این نیت قیام نمایند و نعم البدل گردند تا به مدتی قلیله این بنیان نمایان گردد و احببا به ذکر جمال ابهی مشغول شوند و آهنگ مشرق الاذکار در سحرگاه به ملاء اعلی رسد و گلبانگ بلبلان الهی اهل ملکوت ابهی را به وجد و طرب آرد دل ها خوش شود و جان ها بشارت یابد و قلب ها روشن گردد. اینست آمال مخلصین و اینست منتها آرزوی مقربین....

[امضا: بیت العدل اعظم]